

Година I

Цена 5 лева

София, май 1933

Брой 1

ГОЦЕВЪ ЛЖСТЪ

Издава Кукушкото Благотворително Братство „Гоце Дѣлчевъ“ — София

nr 3048 / 1962

КОГА И КАКЪ НАКАЗВАЛЪ ГОЦЕ?

Тридесетъ години се навършватъ отъ паметното сражение при с. Баница — Сърско, въ което загина най-възторжниятъ апостолъ на македонската свобода. И колчимъ пѣти извикваше въ паметъта оня скърбенъ день, въ който биде откъснатъ най-хубавиятъ стѣргъ отъ градина на нашата борческа родина, винаги изпитване болезнено чувство по незамѣнима загуба. А спомнятъ ли си за него останалитѣ малцина живи бойни другари, очитѣ имъ заблѣсватъ, засветкатъ, после изливатъ въ сълзи, които ги задушватъ... Тѣй милъ и близъкъ на всички е билъ Гоце; така послушни и изпълнители сѣ били предъ него всички. Обичъта съ която е бикъ заобиколенъ е била голѣма, затова и тѣй болезнено е откликнала вѣстъта за неговата ранна смъртъ...

За пълната обрисовка на Гоце като характеръ и революционеръ необходимо е едно изчерпателно проучване на материалитѣ, съ които до сега разполагаме. Въ това отношение е поставено и то твърде отдавна едно хубаво начало. П. К. Яворовъ и своя трудъ „Гоце Дѣлчевъ“ ни далъ единъ хубавъ и релефенъ образъ. Вѣрно, че въ онова време, близо година следъ смъртъта на Гоце не е било възможно издаването на една изчерпателна негова биография и то поредъ съображения както отъ тактиченъ така и отъ политиченъ характеръ. Въ последно време можемъ да се похвалимъ съ нѣкои нови данни отъ неговата дейность, които доста много биха улеснили онѣзи които биха се заловили съ благородната задача да изследватъ цѣлия Гоце, като ни дадатъ ясна представа за човѣка, който е буделъ такъва обичъ и чистото обаяние се е засилило до такъва степенъ, и е надхвърлило границата на тѣснонационалния масштабъ.

Напоследъкъ бидоха открити Гоцеви писма, които поради естеството що засѣгатъ ще ни изяснятъ нѣкои погрѣшно схванати страни на Гоцевия характеръ. Дълбоко е засѣдало въ голѣма частъ отъ неговитѣ почитатели, убеждението, че Гоце е билъ човѣкътъ, който за всичко е прощавалъ. Вѣрното е, че „революционерътъ безъ хайдушко шастие“ е давалъ изразъ не веднажъ на своитѣ хуманни чувства и винаги е отблѣсвалъ всевъзможнитѣ искания на нѣкои отъ по-буйнитѣ си другари. Но това никакъ не е прѣчило той да проявява качества на революционеръ отъ първа величина: себепристрастие, храбрость и самообладание, качества, които сѣ красили увѣнчаното съ легендарна слава чело на Гоце — но имало е моменти, когато Гоце е билъ покрусенъ отъ извършени предателства и тогава вече той е давалъ своитѣ нареждания за унищожението на предателя. Кѣмъ такава присжда е прибѣгвалъ при крайна нужда, когато едничкиятъ начинъ за туряне край на злото е било само налагането на смъртно наказание. Какво друго решение би взелъ Гоце напр. по отношение на единъ предателъ, който става причина да попадне въ рѣцетѣ на турцитѣ купеното съ оскѣднитѣ сръдства на организационната каса орѣжие и пренесено съ толкова мжки и трудъ по разнитѣ пунктове на Македония? Въ такива моменти тихиятъ Гоце, проповѣдникътъ на човѣчностъ въ борбата е трѣбвало съ мжка да скѣса съ своитѣ схващания и да крои

планове и то твърде сурови, защото и Гоце самъ не е познавалъ друго сръдство за изкореняване на предателството и продажничеството, освенъ чрезъ смъртното наказание. За да не бждемъ голословни въ своитѣ твърдения нека приведемъ нѣколко цитата отъ едно Гоцево писмо, отправено за тогавашния пунктъ на гр. Кюстендилъ, по поводъ на обезпокоителни сведения отъ нѣкой си Георгия. Писмото е отъ 6. VI 1899 г. и носи саморѣчния подписъ Дѣлчевъ:

„Георгиевитѣ предателства отъ день на день взиматъ широки размѣри, но въ тая работа не мога да вѣрвамъ въ чистотата и на Сарафа при всичко и да е арестуванъ. Ще повѣрвамъ за него само следъ като го пуснатъ или го осѣдятъ безъ да предаде нѣщо, а сега неговото арестуване за менъ е примамка, чрезъ която да могатъ преда и пушкитѣ минали чрезъ кочански канали. Тѣзи два изверга на едни вездни сѣ, но що можемъ да му правимъ сега? Азъ съмъ занятъ съ работа, която не търпи моето отстраняване. А какви мѣрки трѣбва да вземемъ? На това ще отговоря, че трѣбва една специална чета предназначението на която да е *изключително унищожение на Георгия и то, ако не може иначе, да се подпали къщата имъ та всичко живо за изгори*“.

После Гоце въ подробности дава нареждане какъ и кои да се заематъ съ премахването на предателя Георгия.

Боянъ Мирчевъ

П. К. ЯВОРОВЪ

Хайдушки пѣсни

на Гоце Дѣлчевъ.

День денувамъ-кѣтища потайни,
Нощъ нощувамъ-пѣтища незнайни;

Нѣмамъ татко, нито мама—
Татко да ругае!
Мама да ридае...

Леле моя,
Ти Пиринъ планино!

Море черно
Цариградско вино.

Съ врагъ врагувамъ-мѣра споредъ мѣра,
Съ благъ благувамъ-вѣра зарадъ вѣра;

Нѣмамъ братецъ, ни сестрица —
Братецъ да ме хвали,
А сестра да жали...

Леле моя,
Сабя халосия,

Море люта
Одринска ракия.

Богъ богува-нека си богува,
Царъ царува-вѣка ли царува?

Нѣмамъ либе, първа обичъ —
Мене да очаква
И да ме оплаква...

Леле моя,
Пушка огнебойка.

Море тънка
Солунска девойка.